

DET KONGELIGE
ARBEIDS- OG SOSIALDEPARTEMENT

Tvisteløsningsnemnda
Arbeidstilsynet
Postboks 4720 Sluppen
7468 TRONDHEIM

Deres ref

Vår ref

Dato

15/2548-

30.09.2015

Tvisteløsningsnemndas kompetanse – Tolkningspørsmål, arbeidsmiljøloven § 14-4 a

Vi viser til brev 26.06.2015 fra Tvisteløsningsnemnda ved nemndas leder og nestleder og etterfølgende telefonsamtaler vedrørende henvendelsen vedrørende tolkningspørsmål knyttet til arbeidsmiljøloven § 14-4 a og nemndas ressursituasjon.

Som nemnda påpeker, har tvister etter § 14-4 a i praksis først kunnet bli fremmet for nemnda fra 1. januar 2015. Tvisteløsningsnemnda opplyser i sin henvendelse at det pr. 26. juni i år er mottatt 136 saker etter § 14-4 a. På denne bakgrunn beskriver tvisteløsningsnemnda en del utfordringer framover knyttet til nemndas ressursituasjon og arbeidsmengde, som forventes å bli mangedoblet på grunn av det store tilfanget av § 14-4 a- saker som er kommet inn for nemnda.

Når det gjelder utfordringene for tvisteløsningsnemnda, ønsker departementet å invitere nemndas leder og nestleder til et møte **onsdag 7. oktober kl. 12:30 i departementets lokaler i Akersgata 64** for å diskutere dette. Vi ber om snarlig tilbakemelding dersom tidspunktet ikke passer. Departementet viser for øvrig til at utfordringene knyttet til bemanningssituasjonen for nemndas *sekretariat* er tatt opp direkte med Arbeidstilsynet.

Nemnda har i henvendelsen bedt departementet om å avklare rekkevidden av tvisteløsningsnemndas kompetanse etter arbeidsmiljøloven § 14-4 a, annet ledd. Konkret er spørsmålet om tvisteløsningsnemndas kompetanse er begrenset til å avgjøre om arbeidstaker har rett til stillingsutvidelse eller om nemnda også skal fastsette størrelsen på stillingen som arbeidstaker eventuelt er berettiget til.

Departementet er enig i at ordlyden i § 14-4 a og forarbeidene ikke gir noe entydig svar på spørsmålet. Departementet er likevel av den oppfatning at det har vært en klar forutsetning at nemndas rolle både skal være å ta stilling til om vilkårene etter loven er oppfylt og å fastsette størrelsen på en ev. stillingsutvidelse. Departementet mener videre at denne avgrensningen bør legges til grunn av nemnda. Som også nemnda påpeker, ville en annen løsning ofte være helt utilfredsstillende for partene. Departementet finner i denne sammenheng også grunn til å legge betydelig vekt på uttalelsene i pkt. 4.4.4.6 i lovproposisjonen, som klart trekker i samme retning.

Med hilsen

Rune Ytre-Arna (e.f.)
avdelingsdirektør

Hanne Margrethe Meldal
seniorrådgiver